

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 08.07.1971, sp. zn. 1 Tz 16/71, ECLI:CZ:NS:1971:1.TZ.16.1971.1

Číslo: 56/1973

Právní věta: Při zjišťování, zda podmíněně odsouzený nebo podmíněně propuštěný vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka, je nezbytné zkoumat i to, zda plnil řádně, popř. podle svých možností svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 08.07.1971

Spisová značka: 1 Tz 16/71

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1

§ 63 odst. 3

§ 64 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 56/1973 sb. rozh.

Při zjišťování, zda podmíněně odsouzený nebo podmíněně propuštěný vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka, je nezbytné zkoumat i to, zda plnil řádně, popř. podle svých možností svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 8. července 1971 sp. zn. [1 Tz 16/71](#).)

Usnesením okresního soudu v Pardubicích ze dne 8. října 1969 čj. Pp 125/69 byl odsouzený podle § 61 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. podmíněně propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, uloženého mu rozsudkem okresního soudu v Mostě ze dne 30. 5. 1969 sp. zn. 3 T 351/69 pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 tr. zák. Zbytek trestu činil dva měsíce a tři dny. Usnesení nabylo právní moci dnem 8. října 1969 a zkušební doba jím stanovená na jeden rok uplynula dnem 8. 10. 1970. Usnesením téhož soudu ze dne 26. 11. 1970 čj. Pp 125/69 – 20 bylo rozhodnuto, že podmíněně propuštěný se ve zkušební době osvědčil. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že odsouzený vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám.

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesení ze dne 26. 11. 1970 sp. zn. Pp 125/69 a přikázal okresnímu soudu v Pardubicích, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Podmínkou rozhodnutí, že se podmíněně propuštěný osvědčil, je splnění předpokladu, že ve zkušební době vedl řádný život pracujícího člověka, popřípadě, že ve zkušební době vyhověl podmínkám podle § 63 odst. 3 tr. zák., pokud mu byly uloženy (§ 64 odst. 1 tr. zák.).

Bylo tedy povinností okresního soudu v Pardubicích, aby v řízení o osvědčení se obviněného shromáždil vyčerpávající podklady a důkazy pro svůj závěr o tom, zda obviněný splnil či nesplnil podmínku, že ve zkušební době vedl řádný život pracujícího člověka.

Okresní soud se však v daném případě spokojil se zprávou rejstříku trestů, podle níž obviněný nebyl ve zkušební době odsouzen a zprávou okresního oddělení Veřejné bezpečnosti v Mostě, uvádějící, že se obviněný na adrese trvalého pobytu nezdržuje a že u okresního oddělení Veřejné bezpečnosti v Mostě nebylo ohledně něho prováděno šetření pro žádný přestupek, přečin či trestný čin. Na základě těchto důkazů okresní soud rozhodl, že se obviněný ve zkušební době osvědčil.

Okresnímu soudu v Pardubicích bylo známo, že obviněný byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu, který mu byl uložen za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 tr. zák. Právě s ohledem na povahu tohoto trestného činu spočívajícího ve vyhýbání se plnění vyživovací povinnosti bylo nezbytné, aby soud v rámci svého šetření, zda obviněný ve zkušební době vedl řádný život pracujícího člověka, zjišťoval jako jeden z rozhodujících předpokladů pro posouzení této otázky, zda obviněný po podmíněném propuštění z výkonu trestu řádně plnil svou vyživovací povinnost k dětem.

Okresní soud proto pochybil, když pominul tuto podstatnou okolnost nezbytnou pro správné rozhodnutí v řízení, zda podmíněně propuštěný se osvědčil. Dotazem u oddělení péče o děti okresního soudu v Mostě by totiž byl zjistil - jak také dodatečně vyšlo najevo z rozsudku okresního soudu v Mostě ze dne 31. 12. 1970 sp. zn. 3 T 261/70, zaslaného ke spisu sp. zn. Pp 125/69 okresního soudu v Pardubicích -, že obviněný přestal plnit svou vyživovací povinnost, jakmile byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn. Mimoto mohl tuto skutečnost zjistit výslechem matky dětí.

Okresní soud tedy tím, že si neopatřil všechny potřebné podklady a všemi dosažitelnými prostředky si neověřil, zda obviněný ve zkušební době žil řádným životem pracujícího člověka a zda splňuje podmínky pro výrok podle § 64 odst. 1 tr. zák., porušil zákon nejen v ustanovení § 2 odst. 5, jak uvádí stížnost pro porušení zákona, ale i v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., neboť právě s ohledem na neúplnost potřebných podkladů nemohl uvážit všechny okolnosti důležité pro posouzení věci a správně rozhodnout.